

Arrest

nr. 320 172 van 17 januari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. VANNEUVILLE
Catharina Lundenhof 9/13
2660 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 20 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VANDENBERGHE loco advocaat V. VANNEUVILLE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Sierra Leone nationaliteit te beschikken en op [...] juni 1998 geboren te zijn in Laminaia dorp, in het Bombali district in de noordelijke provincie. U bent moslim. Toen u tien jaar oud was, ging u in de hoofdstad Freetown wonen. Uw vader stuurde u naar daar om bij uw oom te gaan wonen, zodat u daar naar school kan gaan. In 2014 leerde u J. kennen, jullie woonden beiden in Freetown, zij ging ook in de buurt naar school. Nadat u stopte met school deed u vrijwilligerswerk, in het sensibiliseren met betrekking tot ontbossing. In 2016 ging J. naar Kailahun om haar moeder te gaan bezoeken. De moeder van J. was het hoofd van de Soweï Bondo Society (de soweï zijn de traditionele benijdsters binnen Bondo).

Jullie kwamen dan te weten dat J. zwanger was, ze was toen nog maar 16 jaar oud. J. belde u, en vertelde dat haar moeder niet toestond dat ze een kind had buiten het huwelijk. U bent dan met uw oom naar York

gegaan, het dorp van de vader van J., en jullie zijn dan getrouwd. Uw vader was niet akkoord met het huwelijk omdat J. christene is. Uw vader wilde ook dat J. de Bondo rituelen volgde, en besneden zou zijn. Op 2 januari 2016 bent u met J. getrouwd.

Op 20 april 2016 is uw dochter M. geboren in Kailahun stad. Daarna is J. naar Sakiema dorp gegaan. J. belde u om te vertellen dat er een probleem was, en dat ze eigenlijk verplicht was om aan te sluiten bij de Bondo gemeenschap, en de taken van haar moeder over te nemen.

In juni 2016 reisde u voor werk naar Kailahun. U werkte voor M.K.. Hij had geregeld dat u samen met enkele collega's naar een conferentie in Polen kon. Voor de visumprocedure reisde u naar Nigeria, op 10 juli 2016. Uiteindelijk werd u geen visum verleend, en keerde u na ongeveer drie dagen naar Sierra Leone terug. U bent naar Sakiema dorp gegaan, om daar uw vrouw te ontmoeten. U sprak daar met de Town Chief, en vertelde hem dat u tegen vrouwelijke genitale verminking bent.

Op 27 juli 2016 hebt u Kailahun verlaten. De chief zei dat hij zich niet wilde bemoeien met dergelijke vrouwenzaken en taboezaken. U bent dan met activisten beginnen spreken, en mensen proberen te overtuigen om zich tegen de praktijken te keren. Sommigen betuigden hun steun, anderen niet. Het nieuws verspreidde zich binnen Sakiema, en de soweis hoorden ook over uw protesten. U ging naar de bush van de Bondo waar de praktijken plaatsvinden, en u hebt de hutten daar in brand gestoken. Veel vrouwen van de omliggende dorpen kwamen naar buiten met wapens, en ze vielen jullie aan. U werd opgepakt en door de vrouwen vastgehouden in het midden van de bush. U werd verteld dat ze u zouden vrijlaten indien J. zou toetreden tot de gemeenschap. Uiteindelijk ging J. dan akkoord om bij de Bondo te gaan. Ze kon u komen bezoeken, en heeft uw bewaker overmeesterd. Op 27/7/2016 kon u ontsnappen, en bent u de Moa rivier overgestoken naar Guinee. U reisde van Guinee naar Mali en Niger. In Niger bent u van uw vrouw afgescheiden geraakt. U reisde via Libië naar Italië.

In Italië is uw vrouw naar u toegekomen, jullie zijn dan samen naar Frankrijk en Nederland gereisd. In Italië had u een verzoek tot internationale bescherming gedaan, u ontving er een beslissing tot weigering van uw verzoek.

Op 25/2/2020 kwam u aan in België en op 30/02/2020 diende u een verzoek tot internationale bescherming in. Op 25/11/2020 beviel uw echtgenote (CG.nr.[...]) in België van een dochter, A. J. en op 3 maart 2023 van een zoon, M..

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: een krantenartikel, uw huwelijksakte, uw geboorteakte, het attest van de psycholoog, een littekenattest, een rapport van 28 too many en een artikel (Death of young woman after FGM revives calls for ban in Sierra Leone).

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit het door u neergelegde attest van klinisch psycholoog P.J., blijkt immers dat u ongeveer twee keer per maand, tot eens per twee maanden, op consultatie gaat bij de psycholoog. De psycholoog attesteert dat u psychotraumatische symptomen vertoont. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gevraagd naar uw mentale toestand, en of u zich fysiek en mentaal in staat voelde om het interview te voeren. U gaf aan er klaar voor te zijn geweest. U werd er ook op gewezen dat u op elk moment om een pauze kon vragen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 4).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het CGVS wijst er ten eerste al op dat uw profiel strijdig is met externe informatie.

Zo blijkt uit informatie met betrekking tot visumaanvragen, dat u een visum aanvraag voor Polen, en dat u volgens deze informatie geboren zou zijn in 1990 in plaats van 1998. Dit is de informatie van uw paspoort dat u neerlegde in het kader van uw visumaanvraag. U werd met deze informatie geconfronteerd, en u legde uit dat u het paspoort nooit gezien zou hebben, dat u daar gewoon mee gereisd hebt en mee bent

teruggekomen in juli 2016 (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). U lijkt uw verantwoordelijkheid voor dit paspoort en deze informatie volledig te willen doorschuiven naar uw werkgever op dat moment. Echter, blijkt ook uit de visuminformatie dat het paspoort afgegeven was op 23/01/2013, wat meer dan drie jaar voor u naar Nigeria reisde was. Dit is ook voordat u begon te werken voor M.K., want voor hem zou u ergens tussen 2015 en 2016 beginnen werken zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11). **U legde niet naar waarheid verklaringen af over uw paspoort, noch maakt u aannemelijk dat de leeftijd die op de visumaanvraag staat, niet correct zou zijn maar de leeftijd die u in België gaf, wel correct zou zijn.**

Het CGVS stelt vast dat u niet geloofwaardig maakte dat u een gegronde vrees tot vervolging hebt, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade, omwille van uw beweerd activisme tegen de praktijken van de Bondo gemeenschap, waarbij uw echtgenote J. zich zou hebben moeten aansluiten.

Het CGVS verwijst hierbij naar de beslissing genomen in het kader van het verzoek van uw echtgenote, dossier[...]:

"Het CGVS stelt vast dat u niet geloofwaardig maakte dat u een gegronde vrees tot vervolging hebt, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade, omwille van uw weigering om bij de Bondo gemeenschap te gaan, en het beweerd activisme van uw echtgenoot tegen de praktijken van de Bondo gemeenschap.

Het CGVS merkt op dat de informatie die u gaf aan DVZ en CGVS tegenstrijdig is met informatie die het CGVS op Facebook vond. U legde op het CGVS uit dat u een broer en zus had van dezelfde moeder: N.B. en P.B., en E. en I. zijn uw broer en zus aan de kant van uw vader (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). U had ook een zus J.B. die zou overleden zijn toen ze tien jaar oud was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 9). Op basis van verschillende factoren stelde het CGVS vast dat u een volwassen zus heeft genaamd I.J.B., waar u in Sierra Leone heel close mee was, aldus de Facebookinformatie toegevoegd aan het administratief dossier. Het facebookprofiel van I.J.B.tagt uw profiel op regelmatige basis in foto's, op uw verjaardag plaatste ze uitgebreide felicitaties op haar tijdlijn, ze noemt u steeds big sis, haar twin. Gezien I.J.B.de naam draagt van uw zogenaamde 'overleden' zus J.B., en alle soort interacties die jullie hebben op Facebook, oordeelt het CGVS dat u niet naar waarheid hebt verteld wat uw familiale situatie is. Het Facebookprofiel van I.J.B.heeft ook duidelijk een moeder die N.N. heet, die u eveneens aanduidt als uw moeder (notities persoonlijk onderhoud p.8). U werd bevraagd over dit Facebookprofiel, en u legde uit dat het een van uw familieleden is, een nicht of zo, aan de kant van uw stiefvader (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 17). U werd er op gewezen dat ze u haar zus noemt, iemand die als een moeder is voor haar, en u antwoordde louter dat jullie een soort van familie zijn van elkaar en een nauwe band hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Het CGVS stelt wel nog het volgende vast: I.J.B. heeft ook een zusje genaamd P.B. (zie foto van 21/2/2016), ze tagt u in foto's van haar moeder (aldus implicerend dat het ook uw moeder is), en haar moeder heet ook N.N. (zie foto dd. 30/4/2018). Op een foto die I.J.B.van haar moeder plaatste, reageerde u ook met de volgende boodschap: "she is the best mum in the world". U werd er op gewezen dat I.J.B.ook een moeder heeft met dezelfde naam als uw moeder. U herhaalde dan de uitleg die u eerder deed dat alle vrouwen in de familie van uw moeder de naam N.N. droegen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Het CGVS wijst er op dat u eerder had gezegd dat I.J.B.met u verwant zou zijn via de kant van uw stiefvader, en dat u niet had verteld dat jullie verwant zijn aan de kant van uw moeder. U paste dan uw verklaringen aan door te zeggen dat ze ook aan de kant van de N. familie met u verwant is (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Het CGVS ziet dit eerder als een loutere aanpassing na confrontatie, dan een waarachtige weergave van uw band met I.J.B..

Via het profiel van I.J.B., vond het CGVS ook het profiel van N.N., wat dus de naam van uw moeder is. Uw connectie met dit profiel van N.N. kon al vastgesteld worden aan de hand van de reacties die u achterliet op foto's op haar profiel. Op 30/09/2020 plaatste uw echtgenoot A. B. een aantal foto's op zijn Facebookpagina om u te feliciteren voor uw verjaardag. Op deze post reageerde het profiel van N.N. de volgende reactie: "happy birthday Dearing, may God grant u your heart desire" (gelukkige verjaardag mijn lief, moge God je alles geven wat jouw hart verlangt). A. antwoordde hierop: "Thank you very my lovely mum" (bedankt mijn lieve moeder).

Dit wijst er ten eerste al op dat het profiel van N.N. wel degelijk het profiel van uw moeder is, en ten tweede plaatst dit wel grote vraagtekens bij het profiel dat u schetste van uw moeder, als vrouw die u wilde vervolgen/gedwongen laten toetreden tot de Bondo en waar u sinds juli 2016 geen contact meer mee had (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). Wanneer u bevraagd werd over dit profiel, verklaarde u louter dat het een tante is van u die in Kailahun verblijft (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Op het feit dat jullie haar moeder noemen, antwoordde u dat ze een tante is, en dat ze allemaal bij de Bondo society behoren. Rekening houdend met alle elementen, hecht het CGVS geen geloof aan uw verklaringen dat het om een tante gaat en niet om uw moeder.

Op basis van de foto's die op het Facebookprofiel van I.J.B.geplaatst zijn, stelt het CGVS ook vast dat het niet geloofwaardig is dat u op 27/07/2016 Sierra Leone zou verlaten hebben. Zo plaatste I.J.B. op 15/09/2016 nog een selfie van jullie beiden op haar pagina. Op 14/10/2016 plaatste ze een serie van foto's van jullie twee waar bij staat: "OMG lunch was really great, thanks big sis J.S. for taking me out for lunch" (OMG lunch was echt goed, bedankt grote zus J.S. om me mee te nemen voor lunch). Het CGVS stelt vast dat I.J.B. een bericht plaatst om u te bedanken voor lunch, maanden na uw beweerdelijk vertrek uit Sierra Leone. U werd bevraagd over deze foto, en u legde uit dat het lang geleden was dat ze die foto's had genomen, dat I.J. iemand was die zot was op foto's nemen, en dat ze die foto had bewaard op haar gsm (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 18). Het CGVS wees u er dan op dat het wel de specifieke boodschap bevat om u te bedanken om haar mee te nemen voor lunch, dus dat het wat vreemd is om die foto's dan veel later online te plaatsen. U bleef echter bij uw verklaringen dat deze foto's eerder waren genomen, zelfs voor uw zwangerschap. I.J.B. plaatste ook nog foto's van u (en haar) op haar Facebookpagina op 30/01/2018, 26/05/2018, 30/09/2018. Op 7/9/2018 wenst I.J.B., M. een gelukkige 5e verjaardag, ook met foto's. U staat ook op de foto's met I.J.B. en met M., die op dat moment dan 5 jaar oud moet zijn. Ook van deze foto's kan niet uitgegaan worden dat deze nog voor uw vertrek in juli 2016 zijn genomen, gezien de specifieke viering van een kind dat 5 jaar oud wordt.

Wanneer er wordt gekeken naar uw vrees tot besnijdenis an sich, en uw vrees voor gedwongen toetreding tot de Bondo gemeenschap, stelt het CGVS vast dat u ook deze elementen niet aannemelijk maakte.

Het CGVS stelt ten eerste al vast dat u geen aannemelijke verklaringen kan afleggen voor het feit dat u bij het moment van uw vertrek uit Sierra Leone nog geen genitale verminking (besnijdenis) had ondergaan. Heel uw vrees tot vervolging is immers gestoeld op het feit dat u uw moeder zou moeten opvolgen als besnijdstster binnen de Bondo society, en dat uw moeder een zeer hoge positie zou hebben binnen de Bondo. Het is dan ook opmerkelijk dat u tot de beweerdelijke leeftijd van zestien jaar, nog altijd niet geïnitieerd werd bij de Bondo, en dus besneden werd, gezien u toch zelf zou moeten klaargestoomd worden voor de overname van deze rol. U legde zelf uit dat meisjes normaal op 12 of 14 jaar oud besneden worden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Ook data toont aan (DHS 2008) dat de meeste recente besnijdenissen gebeurden voor de leeftijd van 14 jaar oud, met een groot deel dat al besneden werd tussen 5 en 9 jaar oud. Ook de cijfers die u zelf neerlegde, gaven aan dat de meerderheid van de meisjes besneden wordt tussen 4 en 14 jaar oud. Volgens u werd u echter niet besneden, omdat er in uw hoofde gewacht werd tot u voldoende maturiteit kon bereiken, en u in staat was om de verantwoordelijkheid te nemen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). U zou die maturiteit nodig hebben om de rol van uw moeder op te nemen. Het CGVS ziet wederom niet in waarom dat een reden zou zijn om uw initiatie bij de Bondo uit te stellen, het is immers binnen de Bondo dat u de nodige tradities en rituelen moet leren om de rol van uw moeder als sowei over te nemen. U werd er op gewezen dat u toch ook al kon geïnitieerd worden zonder dat u meteen daarna de rol van uw moeder zou opnemen (sowei zijn traditioneel oudere vrouwen, en vrouwen beginnen tegenwoordig meer op de leeftijd van eind 20-begin 30 aan een opleiding tot sowei). Dan begon u uit te leggen dat een dergelijke ceremonie lang kan duren, en dat het vooral de voorbereidingsfase is waar u matuur voor moet zijn, hoe u andere meisjes zou kunnen besnijden. Wederom is dat geen logische reden om uw eigen besnijdenis daarvoor uit te stellen, gezien u na uw eigen besnijdenis net meer tijd zou krijgen om alles te leren van binnen de Bondo. **Het is volstrekt niet geloofwaardig dat uw moeder zo een voorname positie zou innemen binnen de Bondo, die u zou moeten opvolgen, maar dat ze u dan zestien jaar laat worden zonder zelfs maar over te gaan tot de initiatie bij de Bondo.**

Uw echtgenoot en u legden tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de situatie waarin jullie zich bevonden na uw bevalling. U had verklaard dat A. niet aanwezig was bij de bevalling, maar dat hij dan wel drie dagen later naar u gekomen is, wat omstreeks 23/04/2016 moet zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 13).

Uw echtgenoot had echter verklaard dat hij in juni 2016 voor het eerst naar Kailahun en Sakiema ging (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 6). Later in het persoonlijk onderhoud verklaarde hij zelfs dat hij pas op 17/07/2016 naar Sakiema dorp is gegaan (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 16). Uw echtgenoot had verder ook verklaard dat u bij uw moeder in Sakiema dorp verbleef, en dat hij dan al die tijd bij de town chieft en vervolgens bij andere activisten in Sakiema geslapen had (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 16). Hij ging 's nachts bij die mensen slapen, maar overdag kwam hij wel naar u om bij u te blijven. Hij sliep dus niet bij u thuis. U verklaarde echter dat jullie in Kailahun verbleven, en dat hij daar sliep in een speciale kamer van uw huis die ingericht was voor mannen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 14). Ook nadat A. terugkwam van zijn verblijf in Nigeria, waren jullie samen in Kailahun, u verklaarde dat hij bij u verbleef voor hij de bush in brand zou gestoken hebben (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). U werd er op gewezen dat uw echtgenoot had verklaard dat hij elders

verbleef die periode, maar u wist niet waar het CGVS naar doelde. U herhaalde dat hij, voor zover u wist, gewoon bij jullie thuis verbleef in de kamer van de jongens, in een grote compound (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 15). Verder was uw echtgenoot ook nog strijdig met zijn eerdere verklaringen met betrekking tot zijn verblijfsplaatsen. In mei 2020 had hij voor de DVZ verklaard dat hij de laatste zes maanden voor zijn vertrek in Sakiema woonde, wat dus zou betekenen vanaf ongeveer januari 2016. Dit stemt niet overeen met zijn verklaringen voor het CGVS. Wanneer hij hier mee geconfronteerd werd, verwees hij louter naar mogelijke vertaalproblemen (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 19). Hij heeft deze vertalingsfouten echter nooit rechtgezet bij de DVZ, noch bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS.

Het is ook bezwaarlijk geloofwaardig dat u al die tijd nog in Kailahun verbleven hebt, ondanks de vrees die u had om besneden te worden en toe te moeten treden tot het Bondo genootschap. U werd gevraagd of u er aan gedacht had om Kailahun te verlaten nadat u bevallen was (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). U legde uit dat jullie niet naar Freetown konden terugkeren omdat het niet veilig was, u zou niet meer naar uw tante kunnen terugkeren omdat ze u daar zouden oppakken. U werd er op gewezen dat Sierra Leone groot is, en dat u wel besloot om dan te blijven op de plek waar ze u sowieso zouden vervolgen. U verklaarde louter dat het niet mogelijk is om op een ander plek te verblijven in Sierra Leone, dat de praktijken behoren tot de gemeenschap, en dat jullie een soort van rebelse actie zijn gestart tegen de overheid (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 16). Het CGVS ziet echter niet in waarom jullie niet eerst jullie eigen veiligheid, en dat van uw dochter, zouden garanderen door te vluchten, in plaats van dan ook nog heel de gemeenschap beweerdelijk tegen jullie op te zetten.

Het CGVS stelt vast dat u uw problemen ten aanzien van de Bondo gemeenschap niet aannemelijk maakte.

Ter staving van uw problemen legde u ook een krant neer: Awareness Times volume X nr. 24 (originele versie in dossier [...], kopie in uw administratief dossier). In deze krant zou een artikel over jullie staan: "2 on the run as Sowies Unleash terror in Kailahun Town". Het CGVS stelt vast dat dit artikel strijdig is met uw verklaringen in België, en dat het bijgevolg zelfs nefast is voor de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Het artikel werd gepubliceerd op 11/08/2016, jullie zouden gevlucht zijn op 27/7/2016. In het artikel staat echter geschreven dat jullie al maanden op de vlucht zouden zijn, terwijl het amper twee weken was. In het artikel staat ook beschreven dat jullie betrothed zijn, verloofd, terwijl u zelf verklaarde dat jullie effectief al getrouwd waren op dat moment. Uw echtgenoot werd met deze vaststellingen geconfronteerd, maar kon hier geen dienstige verklaring voor geven (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 18 - 19). De krant voldoet verder ook niet aan de vormelijke vereisten, en er zijn aanwijzingen dat de pagina waarop het betreffende artikel gepubliceerd werd, gefalsifieerd is. Waar op alle pagina's de paginanummers als volgt worden weergegeven: Page 4, dus page spatie nummer, werd de spatie weggelaten op het blad waar het artikel op staat (page5, page6, page11 en page12). Ook de datum werd op de paginanummers 5-6-11 en 12 anders genoteerd, August 2016 in plaats van August, 2016. Op pagina 11, ook op het blad van uw artikel, staat ook voor onduidelijke redenen een overzicht van de WASSCE (West African Senior School Certificate Examination) van mei en juni 2007, dus van negen jaar voor de publicatiedatum van de krant. **Het artikel dat u neerlegde kan dus geen enkele bewijswaarde toegekend worden.**

U haalde ook een vrees voor besnijdenis in hoofde van uw dochter aan bij terugkeer naar Sierra Leone. Het CGVS wijst er hierbij op dat u zelf niet besneden bent (dat staat u ook aan de hand van een attest), en dat u zoals hierboven beschreven, uw eigen vrees tot besnijdenis (VGV) niet aannemelijk maakte.

Het CGVS stelt vast dat de prevalentiegraad van VGV in Sierra Leone 83% is, en dat dat getal kan toegeschreven worden aan het Bondo genootschap. Gezien u uw eigen vrees voor de Bondo gemeenschap niet aannemelijk maakte, net zoals uw familiale situatie en het feit dat uw moeder Soweï zou zijn binnen de Bondo gemeenschap, maakt u ook voornoemde vrees in hoofde van uw dochter niet aannemelijk. In zijn verklaringen legde uw echtgenoot uit dat het uw familie is die zou willen dat uw dochter besneden zou worden, en bij de Bondo society zou gaan notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 19). Zoals aangegeven, maakt u ook hieromtrent uw eigen vrees al niet aannemelijk, wat ook gevolgen heeft voor de vrees die u hebt in hoofde van uw dochter. Het CGVS erkent dat de praktijk van genitale verminking bij jonge meisjes een zeer hoge prevalentie heeft in Sierra Leone, maar u en uw gezin beschikken over de tools om uw dochter tegen zowel de druk binnen de maatschappij als de druk binnen uw familie te beschermen.

Zo wijst het CGVS op het feit dat zowel u als uw echtgenoot tegen deze praktijk van besnijdenis zijn. Het belang van jullie, als ouders, die instaan voor de bescherming van uw dochter, kan niet voldoende benadrukt worden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19 en notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 19). U legde uit dat VGV geen goede zaak is omdat het kan leiden tot veel gezondheidsproblemen, veel pijn veroorzaakt, en dat meisjes kunnen sterven in dat proces (notities

persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Het CGVS stelt vast dat jullie een kerngezin zijn, met twee betrokken ouders, die bovendien ook allebei vertrouwd zijn met het wonen in de hoofdstad Freetown. Uw echtgenoot en u werden beiden gevraagd of jullie jullie dochter zouden kunnen beschermen tegen besnijdenis bij terugkeer naar Sierra Leone. Uw echtgenoot herhaalde dat ze uw dochter zouden dwingen om aan te sluiten (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 20). Uzelf herhaalde dat A. u ook niet kon beschermen, en dat jullie daarom moesten vluchten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Het CGVS opperde bij uw echtgenoot de mogelijkheid voor jullie om in Freetown te gaan wonen, jullie hebben daar beiden het grootste deel van jullie leven gewoond (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 20). Hij antwoordde dat er in Freetown ook besnijdenissen gebeuren. Anderzijds is dat wel ver weg van uw familie, die de voornaamste vervolgers zouden zijn. Daarenboven hebt u zelf ook lange tijd in Freetown gewoond zonder daar besneden te zijn geweest. Uw echtgenoot legde dan uit dat uw tante, met wie u verbleef, een strikte christene was en iemand die tegen dergelijke praktijken is (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 20). De situatie komt dus overeen met de situatie van jullie, u bent christene, uw echtgenoot is moslim, en beiden zijn jullie tegenstanders van VGV. Uw echtgenoot antwoordde dan dat u niet gewenst zou zijn in zijn familie als christene, en van een andere stam. Hij haalde dan aan dat het zijn familie zou kunnen zijn die jullie kinderen zou kunnen vermoorden. Het CGVS stelt echter met verbazing vast dat, hoewel de kant van de familie van uw echtgenoot tegen jullie huwelijk zou zijn, jullie een huwelijksakte ((2) neergelegde documenten) neerleggen van 6/3/2020 die door de volgende partijen getekend werd: A. S. (uw vader), A.B. (de vader van A.), N.N. (uw moeder) en A.B. (de moeder van A.). **Hoewel jullie dus eigenlijk uitgesloten werden door hen, en dan beweerdelijk zelfs vervolgd, wilde uw schoonfamilie dan wel vier jaar na jullie vertrek een huwelijksakte ondertekenen, ook al waren ze tegen het huwelijk.** Hierin ontbreekt elke logica. Het is tevens zeer opvallend dat uw eigen moeder die akte ondertekende, gezien zij degene was waarvoor u toch bent moeten vluchten. Noch u, noch uw echtgenoot hadden bij de DVZ vermelding gemaakt van een vrees ten aanzien van de familie van uw echtgenoot, dit is dan ook niet aannemelijk.

U legde ook nog een artikel neer: *Death of young woman after FGM revives calls for ban in Sierra Leone*. Het CGVS ontkent niet dat besnijdenissen bij de Bondo gemeenschap gebeuren, maar op basis van alle informatie oordeelt het dat noch u, noch uw dochter, een gegronde vrees hebben om hiervan het slachtoffer te worden. Met een dergelijk artikel toont u dus uw persoonlijke vrees nog niet aan.

In hoofde van uw zoon haalde uw echtgenoot aan dat hij vreesde dat hij zou moeten aansluiten bij de Poro gemeenschap (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 14). Het CGVS merkt op dat dit een loutere hypothetische vrees is, die geen enkele basis in de realiteit lijkt te hebben. Zo was uw echtgenoot ook zelf nooit lid van de Poro gemeenschap (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 15). Hij legde uit dat dat kwam omdat hij in Freetown was gaan wonen, maar dat zijn vader altijd gehoopt had dat hij zou aansluiten (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 15). Uw echtgenoot heeft dit dus zelf ook al steeds kunnen vermijden. Wat betreft de gevolgen van niet te willen aansluiten bij de Poro gemeenschap, legde hij enkel uit dat deze persoon dan geen zeggenschap meer zou hebben binnen zijn familie. Dergelijke gevolgen kunnen niet beschouwd worden als vervolging in vluchtelingrechtelijke zin, of een risico op ernstig lijden.

Wat betreft de overige documenten die u neerlegde: uw geboorteakte, de afspraak met de gynaecoloog, het attest van de psycholoog, en de geboorteaktes van J. en M.. De geboorteakte van uw kinderen en de gynaecologische afspraak hebben geen verdere relevantie voor de vaststellingen in deze beslissing. Het attest van de psycholoog is verder voor jullie beiden opgesteld, en vrij summier van aard. Jullie zouden beiden ongeveer twee keer per maand gezien worden door klinisch psycholoog P.J.. Er staat opgeschreven dat u 'aanzienlijke psychotraumatische symptomen' vertoont, zonder in te gaan op die symptomen, of te beschrijven welke diagnoses gesteld werden. Er staat ook dat uw echtgenoot psychotraumatische symptomen vertoont, wederom zonder in te gaan op deze symptomen of het effect van deze symptomen op jullie capaciteiten om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure. Een medisch of psychologisch attest vormt geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Dit geldt des te meer in het geval van een psycholoog, die nog meer afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. In het attest stond ook geschreven dat u 'beloofd' zou zijn geweest om te huwen met een ander persoon, maar daar legde u in het kader van de asielprocedure nooit verklaringen over af."

Het psychologische attest van klinisch psycholoog (stuk 1 en stuk 6 van de neergelegde documenten, die dezelfde inhoud bevatten) heeft ook betrekking op u. In het attest werd, zoals supra in de beslissing

van uw echtgenote beschreven, dat u psychotraumatische symptomen vertoont. De vaststellingen met betrekking tot dit attest van de psycholoog, gedaan in het kader van de beslissing in hoofde van uw echtgenote, zijn dan ook van toepassing in uw beslissing.

U legde ook een littekenattest neer. Een medisch of psychologisch attest vormt geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Daar deze vaststellingen met betrekking tot de littekens die u hebt, niet gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen.

Daar geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen van uw echtgenote betreffende haar vrees voor gedwongen toetreding tot de Bondo gemeenschap en gedwongen besnijdenis, kan evenmin enig geloof worden gehecht aan uw verklaringen betreffende uw activisme tegen de praktijken van de Bondo gemeenschap aangezien deze daar volledig op voortbouwen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 16/01/2024. Er werden enkel kleine aanpassingen gedaan aan de notities van het persoonlijk onderhoud waar rekening mee werd gehouden in de opmaak van deze beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In het enig middel voert verzoeker de schending aan van:

- artikel 1 van het verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen;
- artikel 48/2 t.e.m. artikel 48/5 en artikel 48/6 § 5 van de Vreemdelingenwet;
- de motiveringsplicht vervat in artikel 62 Vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;
- de zorgvuldigheidsplicht, het evenredigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker stelt:

“Verzoeker heeft te kennen gegeven dat hij vreest voor zijn leven bij terugkeer naar Sierra Leone en hij vreest dat zijn dochter zal besneden worden.

Vermits verweerder de beslissing van de echtgenote van verzoeker in zijn geheel heeft overgenomen ter motivering van de weigeringsbeslissing van verzoeker wordt hier ook de argumentatie tegen de weigeringsbeslissing van verzoekster overgenomen. Verweerder oordeelde immers dat aan het activisme tegen besnijdenis door verzoeker geen geloof kon worden gehecht vermits zijn echtgenote geen vrees voor génitale verminking voor haarzelf en voor hun dochter zou aangetoond hebben.

[uitwerking van het middel zoals gekend bij Raad inzake rolnummer 312 340]

Verzoeker meent dat er in zijn hoofde wel degelijk sprake is van vrees voor vervolging door de familie van zijn echtgenote en de Bondo-gemeenschap bij eventuele terugkeer naar Sierra Leone in de zin van art. 48/3 van de vreemdelingenwet en dit wegens zijn activisme tegen de praktijk van genitale verminking.”

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken:

- “3. Opvragen administratief dossier en publicatie FGM in Sierra Leone, Key Findings September 2021, 28 Too many
4. Aanvraag kopieën van administratieve documenten
5. COI focus Sierra Leone, de genitale vrouwenverminkingen binnen de Bondo gemeenschap, Cedoca, 7 november 2014
6. The Bondo Society as a Political Tool: Examining Cultural Expertise in Sierra Leone from 1961 to 2018, MDPI, Aisha Fofana Ibrahim, 12 augustus 2019
7. Huwelijksakte
8. FGM in Sierra Leone: I believe my girlfriend died because her genitals were cut, BBC Africa Eye, Tamasin FORD, 1 mei 2023

Beoordeling

- 1.
- 2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. De bestreden beslissing stelt:

*"Het CGVS wijst er ten eerste al op dat uw profiel strijdig is met externe informatie. Zo blijkt uit informatie met betrekking tot visumaanvragen, dat u een visum aanvraag voor Polen, en dat u volgens deze informatie geboren zou zijn in 1990 in plaats van 1998. Dit is de informatie van uw paspoort dat u neerlegde in het kader van uw visumaanvraag. U werd met deze informatie geconfronteerd, en u legde uit dat u het paspoort nooit gezien zou hebben, dat u daar gewoon mee gereisd hebt en mee bent teruggekomen in juli 2016 (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12). U lijkt uw verantwoordelijkheid voor dit paspoort en deze informatie volledig te willen doorschuiven naar uw werkgever op dat moment. Echter, blijkt ook uit de visuminformatie dat het paspoort afgegeven was op 23/01/2013, wat meer dan drie jaar voor u naar Nigeria reisde was. Dit is ook voordat u begon te werken voor M.K., want voor hem zou u ergens tussen 2015 en 2016 beginnen werken zijn (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 11). **U legde niet naar waarheid verklaringen af over uw paspoort, noch maakt u aannemelijk dat de leeftijd die op de visumaanvraag staat, niet correct zou zijn maar de leeftijd die u in België gaf, wel correct zou zijn.**"*

Verzoeker voert geen verweer ten aanzien van de voorstaande motivering. Deze motivering vindt steun in het dossier en wordt door de Raad bijgetreden. Het betreft een indicatie voor de ongeloofwaardigheid van het door verzoeker voorgehouden profiel.

5. Verzoeker verwijst en citeert in het verzoekschrift naar het verzoekschrift dat werd ingediend door zijn echtgenote. Dit dossier is gekend bij de Raad onder rolnummer 312 340.

Inzake verzoekers echtgenote oordeelde de Raad bij arrestnummer 320 171 van 17 januari 2025 als volgt:

“4. De bestreden beslissing motiveert omstandig dat verzoeksters verklaringen inzake haar familie, en meer in het bijzonder haar moeder N.N., alsook haar verklaringen omtrent haar voorgehouden vertrek uit Sierra Leone in juli 2016, niet geloofwaardig zijn. Verzoeksters verklaringen zijn immers niet te verzoenen met de gegevens die op de sociale media te vinden zijn.

De asielinstanties mogen van een verzoekster om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over haar identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom zij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoekster een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Verzoekster voert geen verweer inzake de pertinente vaststellingen omtrent het profiel van haar familie, en in het bijzonder van haar moeder zoals dit naar voor komt op de sociale media. Hetzelfde geldt inzake de vaststellingen over de periode van haar voorgehouden vertrek uit haar land van herkomst.

De motiveringen inzake verzoeksters moeder en vertrek vinden steun in het dossier, zijn terecht en pertinent. Deze vaststellingen zijn een indicatie voor de ongeloofwaardigheid van verzoeksters relaas.

5.1. Verzoekster argumenteert in het verzoekschrift over de informatie die werd gehanteerd door verweerder inzake besnijdenis en het verband met de Bondo-gemeenschap.

Verzoekster stelt dat “de gegevens die verweerder aanhaalt inzake besnijdenis en de leeftijd waarop dat gebeurt, achterhaald zijn”. Verzoekster beroept zich op het rapport “FGM in Sierra Leone, Key Findings September 2021, 28 Too many” dat ze ook toevoegt aan het verzoekschrift (bijlage 3).

Ze citeert in een vrije vertaling volgende passage: “In Sierra Leone is VGV nauw verbonden met het geheime genootschap Bondo. Het maakt deel uit van het initiatieritueel voor vrouwen en meisjes in de samenleving die 90% van de vrouwen in het land uitmaakt. De totale prevalence van VGV in Sierra Leone is licht gedaald van 91,3% in 2008 naar 89,6% in 2013, en meer recentelijk tot 83,0% in 2019, volgens de Demographic and Health Surveys (DHS). Niettemin heeft Sierra Leone nog steeds de zesde hoogste prevalence van VGV ter wereld en wordt het volgens de UNICEF-classificatie geclassificeerd als een ‘Group One (zeer hoge prevalence) land’. 45,0% van de vrouwen tussen 15 en 49 jaar die VGV hebben ondergaan, werd tussen de 10 en 14 jaar besneden. De prevalentie voor vrouwen tussen 45 en 49 jaar bedraagt 94,9%, terwijl dit voor de jongste leeftijdsgroep is gedaald tot 61,1%, wat wijst op een daling in de trend onder jongere vrouwen.”

In de mate dat verzoekster aanvoert dat verweerder geen rekening heeft gehouden met het voormeld rapport, neemt de Raad, mede gelet op het onderzoek binnen de werking van de volle rechtsmacht, het rapport “FGM in Sierra Leone, Key Findings September 2021, 28 Too many” mee bij de beoordeling van de door verzoekster voorgehouden nood aan internationale bescherming.

De Raad stelt hierbij vast dat verzoekster derhalve als nuttige informatie aanvoert: “In Sierra Leone is VGV nauw verbonden met het geheime genootschap Bondo. Het maakt deel uit van het initiatieritueel voor vrouwen en meisjes in de samenleving die 90% van de vrouwen in het land uitmaakt”.

5.2. Verzoekster voert aan dat “zij vreest voor haar leven indien ze zou moeten terugkeren naar Sierra Leone en meer specifiek vreest ze dat zij en haar dochter door haar familie en de Bondo-gemeenschap, [...] gedwongen besneden zullen worden”.

De bestreden beslissing stelt hieromtrent onder meer:

“Wanneer er wordt gekeken naar uw vrees tot besnijdenis an sich, en uw vrees voor gedwongen toetreding tot de Bondo gemeenschap, stelt het CGVS vast dat u ook deze elementen niet aannemelijk maakte.

Het CGVS stelt ten eerste al vast dat u geen aannemelijke verklaringen kan afleggen voor het feit dat u bij het moment van uw vertrek uit Sierra Leone nog geen genitale verminking (besnijdenis) had ondergaan. Heel uw vrees tot vervolging is immers gestoeld op het feit dat u uw moeder zou moeten opvolgen als besnijdster binnen de Bondo society, en dat uw moeder een zeer hoge positie zou hebben binnen de Bondo. Het is dan ook opmerkelijk dat u tot de beweerdelijke leeftijd van zestien jaar, nog altijd niet geïnitieerd werd bij de Bondo, en dus besneden werd, gezien u toch zelf zou moeten klaargestoomd worden voor de overname van deze rol. U legde zelf uit dat meisjes normaal op 12 of 14 jaar oud besneden worden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Ook data toont aan (DHS 2008) dat de meeste recente besnijdenissen gebeurden voor de leeftijd van 14 jaar oud, met een groot deel dat al besneden werd tussen 5 en 9 jaar oud. Ook de cijfers die u zelf neerlegde, gaven aan dat de meerderheid van de meisjes besneden wordt tussen 4 en 14 jaar oud. Volgens u werd u echter niet besneden, omdat er in uw hoofde gewacht werd tot u voldoende maturiteit kon bereiken, en u in staat was om de verantwoordelijkheid te nemen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). U zou die maturiteit nodig hebben om de rol van uw moeder op te nemen. Het CGVS ziet wederom niet in waarom dat een reden zou zijn om uw initiatie bij de Bondo uit te stellen, het is immers binnen de Bondo dat u de nodige tradities en rituelen moet leren om de rol van uw moeder als soweï over te nemen. U werd er op gewezen dat u toch ook al kon geïnitieerd worden zonder dat u meteen daarna de rol van uw moeder zou opnemen (soweï zijn traditioneel oudere vrouwen, en vrouwen beginnen tegenwoordig meer op de leeftijd van eind 20-begin 30 aan een opleiding tot soweï). Dan begon u uit te leggen dat een dergelijke ceremonie lang kan duren, en dat het vooral de voorbereidingsfase is waar u matuur voor moet zijn, hoe u andere meisjes zou kunnen besnijden. Wederom is dat geen logische reden om uw eigen besnijdenis daarvoor uit te stellen, gezien u na uw eigen besnijdenis net meer tijd zou krijgen om alles te leren van binnen de Bondo. **Het is volstrekt niet geloofwaardig dat uw moeder zo een voorname positie zou innemen binnen de Bondo, die u zou moeten opvolgen, maar dat ze u dan zestien jaar laat worden zonder zelfs maar over te gaan tot de initiatie bij de Bondo.**”

Uit de door verzoekster bij het verzoekschrift toegevoegde informatie blijkt dat “In Sierra Leone is VGV nauw verbonden met het geheime genootschap Bondo. Het maakt deel uit van het initiatieritueel voor vrouwen en meisjes in de samenleving die 90% van de vrouwen in het land uitmaakt”.

De Raad stelt vast dat het niet ter betwisting staat dat verzoekster zelf niet is besneden terwijl ze voorhoudt dat ze haar moeder zou moeten opvolgen als besnijdster (“soweï”) binnen de Bondo-gemeenschap. Aangezien verzoekster zelf informatie bijbrengt waaruit blijkt dat besnijdenis en de Bondo-gemeenschap zeer nauw met elkaar verbonden zijn, is het niet geloofwaardig dat verzoekster zelf niet besneden is terwijl haar moeder een besnijdster binnen de Bondo-gemeenschap zou zijn én verzoekster haar moeder in deze functie zou moeten opvolgen.

Verzoeksters verweer dat haar besnijdenis werd uitgesteld omdat ze nog de nodige maturiteit moest verkrijgen om haar moeder te kunnen opvolgen als soweï en dat de initiatieceremonie lang kan duren, is niet geloofwaardig en betreft een loutere herhaling van haar verklaringen. Indien verzoekster daadwerkelijk de dochter was van een besnijdster zou verzoekster ook besneden zijn – quod non. Dit geldt des te meer omdat verzoekster zelf informatie aanbrengt waaruit blijkt dat de functie van soweï van generatie op generatie wordt overgebracht (“Soweiship is vaak erfelijk en wordt van generatie op generatie doorgegeven”). Zelfs indien verzoekster haar moeder niet zou opvolgen als soweï binnen de Bondo-genootschap valt niet in te zien waarom ze niet besneden zou zijn, gelet op het belang van de functie van haar moeder als soweï binnen de Bondo-gemeenschap – en volgens de door verzoekster zelf bijgebrachte landeninformatie (cf. p. 6-7 van het verzoekschrift) de Bondo-genootschap in de Sierra Leoneanse samenleving.

De ongeloofwaardigheid van verzoeksters relaas blijkt uit de niet betwiste noch concreet weerlegde motiveringen die stellen dat (i) verzoekster en haar echtgenoot inconsistente verklaringen aflegden met betrekking tot hun situatie na verzoeksters bevalling (ii) verzoekster in Kailahun bleef ondanks de voorgehouden vrees om besneden te worden en toe te moeten treden tot het Bondo genootschap.

Het voorstaande geldt des te meer omdat verzoekster geen verweer voert tegen de vaststelling dat zij zich bediende van een vervalst en niet-authentiek krantenartikel. De Raad treedt te dezen de motivering bij die stelt:

“Ter staving van uw problemen legde u ook een krant neer: Awareness Times volume X nr. 24 (originele versie in dossier [...], kopie in uw administratief dossier). In deze krant zou een artikel over jullie staan: “2 on the run as Sowies Unleash terror in Kailahun Town”. Het CGVS stelt vast dat dit artikel strijdig is met uw

verklaringen in België, en dat het bijgevolg zelfs nefast is voor de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Het artikel werd gepubliceerd op 11/08/2016, jullie zouden gevlucht zijn op 27/7/2016. In het artikel staat echter geschreven dat jullie al maanden op de vlucht zouden zijn, terwijl het amper twee weken was. In het artikel staat ook beschreven dat jullie betrothed zijn, verloofd, terwijl u zelf verklaarde dat jullie effectief al getrouwd waren op dat moment. Uw echtgenoot werd met deze vaststellingen geconfronteerd, maar kon hier geen dienstige verklaring voor geven (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 18 - 19). De krant voldoet verder ook niet aan de vormelijke vereisten, en er zijn aanwijzingen dat de pagina waarop het betreffende artikel gepubliceerd werden, gefalsificeerd is. Waar op alle pagina's de paginanummers als volgt worden weergegeven: Page 4, dus page spatie nummer, werd de spatie weggelaten op het blad waar het artikel op staat (page5, page6, page11 en page12). Ook de datum werd op de paginanummers 5-6-11 en 12 anders genoteerd, August 2016 in plaats van August, 2016. Op pagina 11, ook op het blad van uw artikel, staat ook voor onduidelijke redenen een overzicht van de WASSCE (West African Senior School Certificate Examination) van mei en juni 2007, dus van negen jaar voor de publicatiedatum van de krant. **Het artikel dat u neerlegde kan dus geen enkele bewijswaarde toegekend worden.**"

6. Verzoekster voert aan dat haar dochter het risico loopt om te worden besneden.

Gelet op het feit dat verzoekster zelf niet is besneden is het louter aanhalen van een vrees voor besnijdenis in hoofde van haar dochter niet aannemelijk ingevolge de omstandige motivering die luidt:

"U haalde ook een **vrees voor besnijdenis in hoofde van uw dochter** aan bij terugkeer naar Sierra Leone. Het CGVS wijst er hierbij op dat u zelf niet besneden bent (dat staat u ook aan de hand van een attest), en dat u zoals hierboven beschreven, uw eigen vrees tot besnijdenis (VGV) niet aannemelijk maakte.

Het CGVS stelt vast dat de prevalentiegraad van VGV in Sierra Leone 83% is, en dat dat getal kan toegeschreven worden aan het Bondo genootschap. Gezien u uw eigen vrees voor de Bondo gemeenschap niet aannemelijk maakte, net zoals uw familiale situatie en het feit dat uw moeder Soweï zou zijn binnen de Bondo gemeenschap, maakt u ook voornoemde vrees in hoofde van uw dochter niet aannemelijk. In zijn verklaringen legde uw echtgenoot uit dat het uw familie is die zou willen dat uw dochter besneden zou worden, en bij de Bondo society zou gaan notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 19). Zoals aangegeven, maakt u ook hieromtrent uw eigen vrees al niet aannemelijk, wat ook gevolgen heeft voor de vrees die u hebt in hoofde van uw dochter. Het CGVS erkent dat de praktijk van genitale verminking bij jonge meisjes een zeer hoge prevalentie heeft in Sierra Leone, maar u en uw gezin beschikken over de tools om uw dochter tegen zowel de druk binnen de maatschappij als de druk binnen uw familie te beschermen.

Zo wijst het CGVS op het feit dat zowel u als uw echtgenoot tegen deze praktijk van besnijdenis zijn.

Het belang van jullie, als ouders, die instaan voor de bescherming van uw dochter, kan niet voldoende benadrukt worden (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19 en notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 19). U legde uit dat VGV geen goede zaak is omdat het kan leiden tot veel gezondheidsproblemen, veel pijn veroorzaakt, en dat meisjes kunnen sterven in dat proces (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Het CGVS stelt vast dat jullie een kerngezin zijn, met twee betrokken ouders, die bovendien ook allebei vertrouwd zijn met het wonen in de hoofdstad Freetown. Uw echtgenoot en u werden beiden gevraagd of jullie jullie dochter zouden kunnen beschermen tegen besnijdenis bij terugkeer naar Sierra Leone. Uw echtgenoot herhaalde dat ze uw dochter zouden dwingen om aan te sluiten (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 20). Uzelf herhaalde dat A. u ook niet kon beschermen, en dat jullie daarom moesten vluchten (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 19). Het CGVS opperde bij uw echtgenoot de mogelijkheid voor jullie om in Freetown te gaan wonen, jullie hebben daar beiden het grootste deel van jullie leven gewoond (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 20). Hij antwoordde dat er in Freetown ook besnijdenissen gebeuren. Anderzijds is dat wel ver weg van uw familie, die de voornaamste vervolgers zouden zijn. Daarenboven hebt u zelf ook lange tijd in Freetown gewoond zonder daar besneden te zijn geweest. Uw echtgenoot legde dan uit dat uw tante, met wie u verbleef, een strikte christene was en iemand die tegen dergelijke praktijken is (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 20). De situatie komt dus overeen met de situatie van jullie, u bent christene, uw echtgenoot is moslim, en beiden zijn jullie tegenstanders van VGV. Uw echtgenoot antwoordde dan dat u niet gewenst zou zijn in zijn familie als christene, en van een andere stam. Hij haalde dan aan dat het zijn familie zou kunnen zijn die jullie kinderen zou kunnen vermoorden."

Verzoekster voert geen concreet verweer ten aanzien van de voorstaande motieven. Deze motivering is terecht en pertinent en wordt door de Raad bijgetreden.

7. Voorstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeksters vrees voor besnijdenis, alsook een vrees voor besnijdenis in hoofde van haar dochter, ongeloofwaardig is.

Kritiek op de motivering in de bestreden beslissing omtrent de bijgebrachte huwelijksakte kan de voorstaande vaststellingen niet ombuigen of leiden tot een andere conclusie.

8. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen (i) de motivering in de beslissing omtrent de vrees voor haar zoon om te moeten toetreden tot het Poro-genootschap, (ii) de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten. De Raad neemt om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze elementen niet in aanmerking als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat in casu niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.”

Aangezien verzoeker verwijst naar de argumentatie die leidde tot voorstaand arrest, geldt deze motivering ook voor verzoeker. Bijgevolg maakt verzoeker op generlei wijze aannemelijk dat hij een vrees voor vervolging heeft ingevolge zijn vermeend activisme tegen besnijdenis.

6. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten (attest psycholoog, littekenattest) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

8. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien januari tweeduizend vijftientig door:

W. MULS,

A.-M. DE WEERDT,

De griffier,

A.-M. DE WEERDT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

W. MULS